

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 337-1928)

Originalt emne

Boligforhold

Boligforhold/Boligtilsyn

Indholdsfortegnelse

- 1) [Byrådsmødet den 30. august 1928](#)
- 2) [Byrådsmødet den 6. september 1928](#)

Uddrag fra byrådsmødet den 30. august 1928 - side 7

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 337-1928)

Skrivelse fra Sundhedskommissionen i Anledning af Byraadets Henstilling om Ophævelse af det kommunale Boligtilsyn.

Sundhedskommissionens Flertal, Politimester Kiørboe, Amtslæge Lunddahl, Overlæge C. Jacobsen, Læge Albæk og Byraadsmedlem H. P. Salling mener, at Institutionen er en gavnlig Foranstaltning, og bør bibeholdes, hvorimod et Mindretal, M. C. Falk, mener, at det kan ophøre.

Borgmesteren meddelte, at Sagen vilde blive udsat, da Byraadets to Repræsentanter i Sundhedskommissionen var fraværende.

Udsattes.

Uddrag fra byrådsmødet den 6. september 1928 - side 3

[Til første side](#)

(J. Nr. 337-1928)

Skrivelse fra Sundhedskommissionen i Anledning af Byraadets Henstilling om Ophævelse af det kommunale Boligtilsyn. (Side 121).

H. P. Salling mente, at Boligtilsynsinstitutionen havde sin Berettigelse, idet der i Byen fandtes mange gamle daarlige Lejligheder, som Inspektricen havde henledt Opmærksomheden paa, hvorefter de eventuelt blev forbudt til Beboelse. Der var ogsaa en anden Side af Virksomheden, idet Inspektricen kunde retlede saadanne Hjem, hvor Husmoderen maaske ikke var saa god som ønskelig. Hvis Institutionen blev nedlagt, vilde der sandsynligvis komme Krav fra Politiets Side om at faa flere Sundhedsbetjente, saa det vilde blive dyrere for Kommunen. Taleren fandt det derfor formaalstjenligt foreløbig at beholde Boligtilsynet, idet man endnu ikke var kommen udover Krigstidens Følger med de mange daarlige Lejligheder paa Loftskamre o. l.

Borgmesteren gjorde opmærksom paa, at Spørgsmaalet om ulovlige Boliger i Kældere og Loftskamre hørte hjemme under Bygningskommissionen, og naar man kunde sige at have Boliger nok, skulde Kommissionen nok tage sig at dette Spørgsmaal. Bygningsinspektøren eller hans Assisterter skulde se paa Lejlighederne alligevel, og de havde Myndighed dertil som Embedsmænd, og desuden fandtes der 3 Sundhedsbetjente til at tage sig af disse Sager. Taleren fandt derfor det specielle Boligtilsyn overflødigt.

M. C. Falk havde ogsaa den Opfattelse, at der var Tilsyn nok med Lejlighederne, saa Udgiften til et specielt Boligtilsyn nok kunde spares. Hvis nogen vilde klage over en daarlig Bolig, henvendte de sig til Sundhedskommissionen, der saa sender Klagen til Sundhedspolitiets Undersøgelse, og derefter kommer der Erklæring til Sundhedskommissionen. Der var et saa effektivt Tilsyn, at der næppe behøvedes mere, hvorfor Taleren i Kommissionen havde foreslaaet at spare Boligtilsynet.

H. J. Baden indrømmede, at der i de sidste Par Aar var bygget en hel Del i Byen, men de Folk, som boede i daarlige og sundhedsfarlige, Lejligheder havde ikke Raad til at bo i de nye Huse. Men der fandtes selvfølgelig mange gamle Smaalejligheder, som ikke var sundhedsfarlige, og Udviklingen vilde vel nok gaa derhen, at Lejerne af disse flyttede til de nye Ejendomme, saa der blev billigere Lejligheder til dem, der boede daarligst. Men indtil

denne Omlægning havde fundet Sted, burde man opretholde Boligtilsynet, saa meget mere som de Forudsætninger, hvorefter man i sin Tid stiftede Tilsynet, endnu ikke var ophørt. Det var ikke givet, at en Familie vilde klage til Sundhedsautoriteterne, hvis der var noget i Vejen, medens en Dame, der optraadte med fornøden Takt, kunde gøre et godt Arbejde i den Retning. Af disse Grunde vilde Taleren anbefale at opretholde Institutionen.

J. Perregaard betonedes, at Tilsynets Opgave oprindelig var tænkt som en Vejledning for de Husmødre, der trængte dertil, men det var fuldstændig forfejlet, idet vedkommende Dame i Stedet for at anspore Lejerne til Renlighed og Orden altid havde væltet det over Ejerne, ikke mindst Aarhus Kommune. I de 10 Aar, Tilsynet havde bestaaet, var der anmeldt 955 Lejligheder, men efter Beretningen havde der ikke været noget særligt i Vejen med de 859, saa det var et meget magert Resultat. Desuden havde Inspektrisen i de senere Aar væsentlig besøgt Kommunens Husvildeafdelinger, og der havde man i Forvejen en Mand til at administrere disse og føre dagligt Tilsyn med Ordenen derude, det maatte være tilstrækkeligt, og naar vedkommende Dame blandede sig deri, skabte det blot Uorden i Stedet for det modsatte. Hvis der klages over en Lejlighed, blev der altid sendt en Sundhedsbetjent ud og se paa den, for vedkommende Dame kunde ikke ret mange Steder optræde med fornøden Myndighed; derfor var Institutionen fuldstændig overflødig og burde snarest ophæves. Det Arbejde, der blev udført af det nuværende Boligtilsyn, var kun Snurrepiberier.

Andr. Bitsch erindrede om, at Boligtilsynet blev oprettet under en vanskelig Boligsituation, og denne var ikke forbi endnu, saa længe et Par Hundrede Familier boede i Lysthuse o. l. Hvorvidt vedkommende Dame, der sad inde med Hvervet, havde været i Stand til at røgte Opgaven efter Byraadets Ønske, vidste Taleren ikke, men hvis der skortede noget her, kunde der jo skiftes. Men Taleren vilde fraraade at ophæve Institutionen i Øjeblikket.

J ohanne Berg antog, at naar Boligtilsynet i sin Tid blev oprettet, maatte der vel være Brug for det, og Taleren kunde ikke indse, at der var mindre Grund til at have det nu end dengang. Efterhaanden blev Kommunens Husvildeafdelinger vel frigjorte, men derfor burde der ikke være frit Slag for Grundejerne, og Taleren vilde anbefale at opretholde Tilsynet.

J. Chr. Møller havde aldrig været begejstret for denne Institution, og der havde vist hvert Aar ved Budgetbehandlingen været Tale om at spare denne Post. Maaske havde Institutionen haft nogen Mission, siden den var opretholdt saa længe, men nu maatte den sikkert siges at være overflødig, og Taleren vilde derfor stille det Forslag, at Institutionen ophæves fra 1

April 1929.

J. Perregaard var absolut ikke Modstander af et Boligtilsyn, men dette var effektivt nok i Forvejen.

Bernt Jensen antog, at Institutionen i sin Tid havde været nødvendig, ellers havde man vel ikke opretholdt den; men naar man saa paa den foreliggende Beretning fra Tilsynet, syntes det ikke at være særlig paakrævet, idet der faktisk i Løbet af 10 Aar kun havde været ca. 50 Lejligheder, hvor der var noget i Vejen. Selvfølgelig skulde der være Kontrol med Lejligheder, men Klager burde rettes til Sundhedskommissionen, som foranlediger, at Sundhedspolitiet undersøger Forholdene, og del var sikkert fuldtud betryggende. Skulde det vise sig utilstrækkeligt, kunde man jo siden komme tilbage til Spørgsmaalet.

M. C. Falk havde absolut ikke tænkt sig, at der skulde være frit Slag til at leje daarlige Lejligheder ud; men Boligtilsynet under den nuværende Form havde næppe nogen Betydning, og det var tilstrækkelig effektivt under den Form, som Taleren havde nævnt.

Det vedtoges med 12 Stemmer at ophæve det kommunale Boligtilsyn fra 1. April 1929.

